

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Raili Mäkitalo
Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry
diakoni, lapsityönohjaaja, Karjalan lähetti
p. 0440 289 108

Ystäväkirje 9/2014

Hyvät ystävät!

On "brusnika i gribi" eli puolukka- ja sieniaika! Vesi kielelle herah-
taa, kun kuulen kuinka paljon on metsässä "tattiloita". Venäjän
puolella ihmiset osaavat ja jaksavat nähdä vaivaa ruokansa eteen.
Osa babuskoista ja starikoista nousee paikalliseen bussiin ja rien-
tää kaupunkiin kauppaamaan erilaisia metsän ja kasvitarhan tuot-
teita. Minä, babuska kuuntelen "puolikielisenä" kansan ihmisten
puheita ja seuraan heidän kasvojensa ilmeitä. Välillä tunnen itseni
kuin olisin yksi heistä. - Nyssäköitähän meikäläiselläkin on, – saati
silloin kun joku uskaltaa minullekin jotain sanoa, siis selvästi luule-
vat jo paikallisiksi, ajattelen. - "Ahaa", kuulen kanssasaisareni totea-
van, kun yritän sanoa, että enpä paljon "ponilaa" eli ymmärrä -
olen finskaja - suomalainen. Taas jonkun kanssa saatan yrittää
tulla ymmärretyksi ja saan rohkaisevan kannustuksen - "ymmärrät
jo... ja minäkin ymmärrän". Toteamus lämmittää mieltäni ja siu-
naan mielessäni häntä, jonka nimeä en heti kehtaa kysyä, mutta
hetken pysähdys jo jättää henkilön mieleeni. Taivaan Isänkin tie-
dossa hän on aivan varmasti.

*Syksyn satoa. Kalevalan ystävien lahjaa mikro-
bussilla Kemiin tullutta ja vieläpä "kotikomna-
tan" ovelle kannettuna - mikä ihana ja maistuva
yllätys!*

Riittäisipä ymmärrystä löytää erilaisia tapoja tarjota evankeliumia kanssamatkaajille! Toivottomuus paistaa
monien kasvoilta. Tämä maailma tarjoaa elämiseen vain vihasta nousevia vaihtoehtoja. Votkapullo taitaa
olla liian monen ainut "tuki ja turva" tai peräti ensiapulääke huonoa oloa vastaan. Monista – liian monista
näkee, etteivät taida nähdä enää kunnon selvää päivää, vaikka marjaan ovat menossa tai tulossa. Mikrobus-
siinkin joku "marjastaja" tulee tuijottaen silmien alus mustana kuin olisi kontion kanssa taistellut. Niin,
vaikka niin paljon kauniita värejä syksyisestä luonnosta löytyy, joku harmaus on näiden ihmisten olemuk-
sessa. Kun syvemmin ajattelen, syy siihen ei ole heissä, vaan meissä, joilla on ollut mahdollisuus omistaa
evankeliumi ennen "harmaita" päiviä. Niin, kyllä Luojamme on rikas antaja, armoakin riittää kaikille, kun
jokainen vain jaksaisi sitä omalle kohdalleen kuulla ja omistaa. Kunnioitan tuotakin Karjalan miestä, vaikka
mustaposkisena tulikin autoon. Häinkin on Jumalan luoma ihminen! Samoin arvostan samasta paikasta kyy-
tiin nousevaa "tsensinaa", mahdollisesti hänen "patruukaa" ja kaikkia, joita tavanomaisilla bussimatkoillani
jälleen tapasin. Osaisinpa kielen, huokaan jälleen, mutta verkostoituminen joka tapauksessa on mielenkiin-
toista!

Saamme olla kiitollisia, että Vladimir-pastori kansallisena on hyvä verkostoitumaan alueensa eri toimijoiden
kanssa. Hän oli hiljattain mennyt yleisen kutsun perusteella "Porttiin", kun siellä esiteltiin syväsatamahan-
ketta. Hän tiesikin jo kertoa, että ko. hanke koskettaa laajemminkin "Rabotsea" – Papinsaaren elämää.

Siellä oli nimittäin väläytetty yrityksen taholta, että ortodoksikirkkoakin pitäisi samalla ehostaa. - Vladimir ihmetteli kuinka ortodoksikirkon korjaus on lännen miehillä ensiksi mielessä, miksei ajatella luterilaista kirkkoa. - Ehkäpä Vladimirilla on idea, kuinka saisi samaan suunnitelmaan myös luterilaisen kirkon laittamisen. Vai pitäisikö Suomesta remonttiryhmän laittaa korjaus alulle, jotta kirkko saisi näkyvyyttä nykyistä enemmän? Mene ja tiedä, mutta uskon, että kansallisen papin aktiivisuudesta on apua mm. Vienan Kemien seurakunnan työlle tulevaisuudessa. Rukoillaan tuonkin seurakunnan puolesta. - Maa ei välttämättä ole menossa auvoisia aikoja kohti...

Rukousaiheeksi jättäisin myös Kemien piirin kylät, koulut ja oppilaat opettajineen. Ristiriitaa aiheuttaa valtion lait ja asetukset yleisen käytännön ja eri ihmisten mielipiteiden kanssa. "Lait on niin kuin ne luetaan" –sanonta pitää vieläkin paikkansa. Yksi hupaisakin tulkinta lain noudattamisesta osui kohdalleni, kun erään koulun opettaja toi esille, ettei koulussa voi opettaa Raamattua, mutta jos työmme on sosiaalista auttamista, se on eri asia. Ja meidän kunnioitamme lakia. Mutta varovasti kyselin, voiko tänä jouluna tuoda lapsille lahjoja. "No, toki voi ja olisiko joku teema?" Ennen kuin ehdotin teemaa, rehtori jo ehätti ehdottamaan, että jos teemana on Jeesuksen syntymä, niin koululapset voisivat sen kertomuksen esittää juhlassa, jossa he saisivat suomalaisen lahjat. No, sehän kävi minullekin oikein mainiosti! Mikä sen parempi kuin saada itse lapset toteamaan, mitä kerran ensimmäisenä jouluyönä tapahtui. Niin tällaista on lain tulkinta. Mielenkiintoista ja meikäläiseltä vaati taas hetken aivovoimistelu, että mikä on "pravda" missäkin asiassa. Siinä riittää hiljaista päähkäilyä, eikä aina sittenkään toisen kansan aivoista pääse perille, eikä kai ole tarviskaan, totean itsekseni ja jätän lopulliset kysymykset ja vastaukset Jumalan huostaan.

Niin lasten joululahjoista puheen ollen, on aika teidän ystävien ruveta miettimään, millä haluaisitte ilahduttaa Karjalan lapsia ja kansaa. Yhdellä suunnalla pian tehdään kai pussukoita, kukkaroita ja kännykkäkoteloita. – Karjalassakin, katvealueista huolimatta, ovat kännykät arkista tätä päivää. Kännykän käyttäjä voi olla yhtä hyvin babuska-ikäinen tai nuori koululainen, siis kuka tahansa seurakuntalainen. Myös hauskat kumit, kynät ja teroittimet, vihkot, piirustuspaperit ja -välineet jne., ovat aina tervetulleita. Samoin karkit, piparit ja kiiltokuvat, jotka kertovat jostain hengellisestä asiasta. Lapseen jää jälki kaikesta, mitä hän käyttää käsissään, katsoo silmillään, tekee käsillään, haistaa nenällään, tuntee ihollaan jne. Annetaan mahdollisuuksia tälläkin tavalla evankeliumin tutuksi tulemiselle. – Kaikkeaa ei kannata rahjata Suomesta, vaan lahjoittamalla Elyn tilille, saamme ostetuksi jotain jo paikallisistakin kauppoista ja marketeista. Mieti ja rukoile, miten juuri sinä kirjeen lukija voisit osallistua joulukeräykseemme. Ja jos aloitat heti, niin ehdimme ajoissa ennen joulua pussittaa ne mitä lahjaksi annamme. Ja lopuksi teitä kaikkia rakkaat ystävät siunaten *Raii*

Luonnossa on värejä ja elämä joskus kuin museossa.

Papinsaaren koulun pihalla. Venäjän kouluissa on traditioita, mm. 1. syyskuuta näytävä juhlapäivä, jolloin koulut alkoivat, ilmapallot ja kaikki, mutta ei juuri Biblian opetusta.

"Minä olen totinen viinipuu, ja minun isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannata hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän." Joh. 15:1-2